

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

4. De quodam c[on]cionatore Euangelico in Polonia, qui stipendio
quend[am] Matthæum nomine induxit, vt se mortuum simularet, quem
c[on]cionator volens per fictum miracul[um] excitare, mortu[um] ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

718 COLLATION. SACRAR.
exposuit. Quæ cum neque admonitionibus
vllis permoueri, neque minis satis terri pol-
set, vt taceret, Caluinus apud maritum man-
tuum ea relicta, illinc se subduxit, in vulga
spargens mœrore mariti obitu deliram, ideo
que excusandam, & hoc illi indulgedum effe-
Ceratum hoc est conuentum cum ea deinde,
vibe vt excederet, & est ipsa Ostunum reu-
sa, nupsitque postea ministro, quem Coidicid
vocabant.

D. VVilhelmus Lindanus Dialogo 3 ſuā Dedi-
ca. I. & Alanus Copus Dialogo 6 cap. 29. Da
dam concionatore Euangelico in Polonia qui
pendio quendam Matthæum nomine indecim v. e
mortuum simularet, quem concionator volebat
fictum miraculum excitare, mortuum inuenit.

C A P. IV.

V Erum vtvt ſeſe habeat illud celebratum
toto orbe Caluini miraculum, hoc ubi
pro vero affirmo, haud ita pridem in Polonia
non longè à Cracouia pago Biełzaz, anno
Domini 1558. vii habet Alanus Copus quidam
ſuisse tentatum ſimile, vii doctissimus vii D.
Franciscus Turrianus lib. 1. dogmat. Charr.
verbi Dei recenset.

Concionator enim ſui Euāgeliij gratia con-
firmandi quendam Matthæum certo condu-
xit ſtipendio, qui ſeſe mortuum simularet, at-
que ad clamantis vocem eū morenus ſelut
geret. Illum fereto inclufum ad templum de-
ducit.

LIBER. VII.

719

onitionibus
s terti pol
anitum mon
t, in vulgo
elitam, ideo
gēdūm esse
ea deinde,
num reuer
m Couldre
sui Dakum
p 29. De ob
olonta, pug
e in ducim, M
or redens pe
n insenit.

celebratum
um, hoc ubi
in Polonia
lizac, anno
) quiddam
imus yr. D.
at. Chalact.
gratia car
ito cond
mularer, ac
tus refini
implum de
ducit.

oī vxor, artificij nefarij conscientia, funus fle
st eulatu prosequitur. Ille vbi satis de suo
mo Euangeliō tonasset, Surge (inquit) Mat
the in nomine Christi, cuius Euangeliū præ
mo. Cum Matthæus non surgeret, ille incla
matus, ut somnium forte excuteret. Vbi
tina exsulgeret Matthæus, itur ad feretrum,
negrit velata facies, & reuera deprehendi
mortuus, qui se se tanto aliorum periculo
bonum, atque à mortuis in vitam reuoca
simulare voluerat. Mox vxor, quę lamen
& lachrymas nuper finixerat, nunc verè la
tebris, vocibus, ac tantum non pugnis in
concionatorem illum, non pastorem, sed im
postorem inuicta, suo malo isti nouo fidem
abutit Euangeliō.

Sic per Hollandiam Anabaptistarum quen
dam simulasse mutatę in vinum aquæ, capto
am item pisces, quos paulò ante in puteum
nigerrat, miraculum notius est, imò ut qui
dam auunt ex actis publicis demonstrari posse,
nam vt sit verbosius referendum. Plurima
noque de Georgio Dauidis audiui ab ocul
i testibus, quę conceptam passim de co ma
pro opinionem mirifice confirment. Hacte
nus Lindanus.

Vide obsecro Christiane lector, quam ver
iam olim dixerit Tertullianus (*in lib. de pre
cipi hereticorum:*) Agnosco, inquit, maximam
inutem hæreticorum, qua Apostolos in per
uersum

720 COLLATION. SACRARI
versum a mulantur. Illi enim de mortuis
uos suscitabant, isti de viuis mortuos faciunt.
Lauren. *Surius* in comment. Chronic. & *Villehel.*
Lindanus Dialog. 3. cap. 1. *Dubitans*. Luther
mortuum ex citare conatur, sed frustra. *Iam Pe*
ebronius Monothetica in Synodo sexta canca. *fa*
frustra.

CAP. V.

Q Vonam miraculo Lutherus sese suis aus
Prophetam aut Eliā probauent, nōdem
liquet, nīsi quod *VVilhelmū Nefenum* in al-
bi submersum vanis immurmurationib[us] sp[ecie]s
miraculi in vitam reuocare frustra tentauit.
De Polychronio hæretico Monachico et al-
tiale quiddam refert Alanus Copes, (Dialog.
6. cap. 29.) ex act. 15. sexti Concilij OEcumenici.
Veterator, inquit, suo respondens nomi-
ni Polychronius, ausus est ad confirmationem
sectæ suæ, vtrō apud sextam OEcumenicam
Synodus in Trullo polliceri, se mortuum vi-
tae redditurum. Non ita multo post allata-
dauere virtutis suæ specimen editurus com-
diu frustra mortuum ad vitam reuocare con-
sasset, ab omni concione ut vanissimum abu-
lo explosus est, nec tamen errorem deperte-
voluit. Refert & Paulus diaconus (Lib. vii. ter-
ram. Rom.) mirabiles Iconomachorum fia-
des, quibus illi hæresin suam & impietatem
Constatini Copronymi stabilire conatus sunt.
Ait enim, quosdam ex illis clam in imperia
sequuntur.